

Yorinde (1994)

"Voor school liep ik stage bij Maarten en Liet, oftewel bij

Heringa/Van Kalsbeek. Ik heb met hen een beeld gemaakt. Ik denk dat ik al vanaf mijn tiende bij hen rondhang.

Op het achter-terrein staan veel bramenstruiken. Daar

maken we jam van. Van de appelbomen op het terrein

maken we appeltaart en appelpures.

Ik ging vaak films met ze kijken en met Liet naaide ik kleren en maakte ik allemaal rare dingen. Als klein meisje droeg ik dan een shirt met zelfgemaakte tie-rips eraan.

Op de middelbare school ging ik niet meer echt de bosjes in, om hutten te bouwen. Ik begon graffiti te spuiten en heel veel kleren te maken. Alleen dan niet meer zulke rare.



Boomhutten bouwen, dat is wel echt het leven hier. Yorinde (2006)



Graffiti spuiten deed ik buiten: op mijn fiets, op de straat en op andere plekken.. Bij het viaduct hebben we gewoon op de muren gespoten. We spoten ook op shirts.

Verder is er niets veranderd,

alleen de kleuren van de deuren.

Ik wist meteen dat ik nooit een kunstenaar wilde worden. Ik wil gewoon een vaste baan, maar wel iets creatiefs. Ik wil naar de filmacademie, voor productie en design. Ik ga nu een film maken over mijn broertje. Ik wil de mensen mijn broer beter laten kennen en zo iets over zijn autisme en downsyndroom

Het is heel fijn om met vogels wakker te worden.

weergeven. Ook omdat het best een grote invloed heeft op mijn leven. Hij neemt altijd allemaal geluidjes op en die zet ik onder het beeld. Beeld en geluid komen dan helemaal niet overeen. Dat geeft een soort verwarring, die hij eigenlijk constant heeft."



Op Open Dagen deden we vaak dansoptredens. Nu maak ik soms dingen, die zet ik tussen mijn moeders kunst. Vlnr: Jelle, Jette, Neneh (rug), Midas en Yorinde (2008)